សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 039)

សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ មហាវវគ្គ

ឯកាទសមភាគ

៣៩

(ព.ស. ២៤៩៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឈានសំយុត្ត	១ ដល់ ៤
អានាបានស្សតិសំយុត្ត	៥
ឯកធម្មវគ្គទី១	៥ ដល់ ៣៤
ឧទ្ទានគឺបញ្ជីរឿងនៃឯកធម្មវគ្គនោះគឺ	
ពោលអំពីទ្រង់សម្តែងធម៌១ ដែលជាអង្គនៃធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង១	
អំពីអានាបានស្សតិសុទ្ធមានផល២ ប្រការ១	
អំពីអរិដ្ឋភិក្ខុ១ អំពីមហាកប្បិន១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដោយប្រទីបប្រេង១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅទៀបក្រុងវេសាលី១	
អំពីព្រះកិមិលៈ ដ៏មានអាយុ១ ។	
ទុតិយវគ្គ ទី២	៣៥
ឧទ្ទាននៃវគ្គទី២ នោះគឺ	៣៥ ដល់ ៦០
និយាយអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលគង់នៅក្នុងដងព្រៃឥច្ឆានង្គល១	

អំពីព្រះលោមសកំគិយៈ ដ៏មានអាយុ១	
អំពីព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ មាន២លើក	
អំពីភិក្ខុច្រើនរូបមាន ២លើក	
អំពីអានាបានស្សតិសមាធិ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីលះសញ្ញោជនៈ ១ ដើម្បីដកចោលនូវអនុសយក្កិលេស១ ដើម្បីកំណត់ដឹងនូវផ្លូវឆ្ងាយ គឺសង្សារ១ ដើម្បីអស់ទៅនៃអាសវៈ១ ។	
សោតាបត្តិសំយុត្ត	៦១
វេឡុទ្វារវគ្គ ទី១	៦១ ដល់ ១០៦
ឧទ្ទាននៃវេឡុទ្វារវគ្គ នោះគឺ	
និយាយអមស្តេចចក្រពត្តិ១	
សេចក្តីសុខជាទីប្រជុំចុះនៃព្រហ្មចរិយៈ១	
អំពីទាឃាវុឧបាសក១	
អំពីព្រះសារីបុត្តមាន២លើក	
អំពីនាយជាងឈើ១	
អំពីពួកព្រាហ្មណ៍ និង គហបតី អ្នកនៅក្នុងស្រុកវេឡុទ្វារ១	
អំពីរឿងដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងផ្ទះដែលធ្វើដោយឥដ្ឋ មាន ៣ លើក ។	
រាជការាមវគ្គ ទី ២	១០៧
ឧទ្ទាននៃរាជការាមវគ្គ នោះគឺ	១០៧ ដល់ ១២៥
ពោលអំពីភិក្ខុនីមួយពាន់រូប ១	
អំពីព្រាហ្មណ៍១	
អំពីព្រះសារីបុត្ត និង ព្រះអានន្ទ១	

អំពីទុគ្គតិ និង សុគតិ មាន២ លើក	
អំពី មិត្រ និង អាមាត្យជាដើម មាន ២ លើក	
អំពីការត្រាច់ទៅកាន់ចារិក ក្នុងទេវលោក មាន ៣ លើក ។	
សរកានិវគ្គទី ៣	១២៦
ឧទ្ទាននៃសរកានិវគ្គ នោះគឺ	១២៦ ដល់ ១៧៩
សំដែងរឿង មហានាមសក្យ ២សូត្រ	
រឿង គោធាសក្យ ១សូត្រ	
សរកានិសក្យ ២សូត្រ	
សម្តែងរឿងទ្រុស្តសីល ២សូត្រ	
រឿងពៀរដែលគួរខ្លាច ២សូត្រ	
សម្តែងរឿង លិច្ឆវីមហាមាត្យ ឈ្មោះ នន្ទក: ជាគំរប់ ១០សូត្រ ហេតុនោះបានជាលោកចាត់ជា១ វគ្គ ។	
បុញ្ញាភិសន្ទវគ្គ ទី ៤	១៨០
ឧទ្ទាននៃសគាថកបុញ្ញាភិសន្ទវគ្គ នោះគឺ	១៨០ ដល់ ២០៩
សម្តែងអំពីស្ទឹងគឺ បុណ្យ ៣ សូត្រ	
អំពីសោតាបន្នបុគ្គល មានទ្រព្យច្រើន ២ សូត្រ	
ចំពោះភិក្ខុ ១សូត្រ នន្ទិយសក្ក: ១សូត្រ ភទ្ទិយសក្ក: ១សូត្រ មហានាម ១សូត្រ គំរប់១០ និង សោតាបត្តិយង្គ ។	
សប្បញ្ញវគ្គ ទី ៦	២១០
ឧទ្ទាននៃសប្បញ្ញវគ្គ នោះគឺ	២១០ ដល់ ២២៣
ពុទ្ធភាសិតប្រកបដោយគាថា ១សូត្រ	
ភិក្ខុចាំវស្សារួចហើយ ១សូត្រ	

ធម្មទិន្នឧបាសក ១សូត្រ	
ឧបាសកឈើ ១សូត្រ	
ផល ៤សូត្រ	
ការបានប្រាជ្ញា ១សូត្រ	
ចំរើនប្រាជ្ញា ១សូត្រ	
ការធ្វើឲ្យប្រាជ្ញាធំទូលាយ ១សូត្រ ។	
មហាបញ្ញាវគ្គ ទី ៧	២២៤
ឧទ្ទាននៃមហាបញ្ញាវគ្គ នោះគឺ	២២៤ ដល់ ២២៥
ធម៌ ៤ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រាជ្ញាធំ ១ ប្រាជ្ញាក្រាស់១ ប្រាជ្ញាទូលាយ១ ប្រាជ្ញាជ្រៅ១ ប្រាជ្ញាប្រមាណមិនបាន១ ប្រាជ្ញាដូចផែនដី១ ប្រាជ្ញាច្រើន១ ប្រាជ្ញាឆាប់១ ប្រាជ្ញារហ័ស១ ប្រាជ្ញារីករាយ១ ប្រាជ្ញាជាទីស្ទុះទៅ១ ប្រាជ្ញាក្លៀវក្លា១ ប្រាជ្ញាដំមោះមុត១ ។	
សច្ចសំយុត្ត	២២៦
សមាធិវគ្គ ទី១	២២៦ ដល់ ២៣៨
ឧទ្ទាននៃសមាធិវគ្គ នោះគឺ	
និយាយអំពីសមាធិ១	
អំពីការធ្វើសេចក្តីព្យាយាមក្នុងការពួនសម្ងំ១	
អំពីពួកកុលបុត្តមាន ២លើក	
អំពីពួកសមណៈព្រាហ្មណ៍មាន ២ លើក	
អំពីកុំឲ្យត្រិះរិះនូវ អកុសលវិតក្កៈ១	
អំពី កុំឲ្យគិតជា អកុសល១	
អំពីពោលពាក្យប្រកាន់ផ្សេងៗគ្នា១	

អំពី តិរច្ឆានកថា ១ ។	
ធម្មចក្កប្បវត្តនវគ្គទី ២	២៣៩
ឧទ្ទាននៃធម្មចក្កប្បវត្តនវគ្គ នោះគឺ	២៣៩ ដល់ ២៦០
ពោលអំពីព្រះតថាគតមាន ២ លើក	
អំពី ឧបាទានក្ខន្ធប្រាំ ១	
អំពី អាយតនៈប្រាំមួយ ១	
អំពី ភិក្ខុចាំអរិយសច្ច មាន២លើក	
អំពី អវិជ្ជា១ អំពីវិជ្ជា១ អរិយសច្ច មានវិតក្កៈ ជាដើម១	
អំពីធម្មជាតពិត ១ ។	
កោដិគាមវគ្គ ទី ៣	២៦១
ឧទ្ទាននៃកោដិគាមវគ្គនោះគឺ	២៦១ ដល់ ២៧២
ពោលអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងដែនវជ្ជីមាន២លើក	
អំពីឈ្មោះថា អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រោះត្រាស់ដឹងអរិយសច្ច១	
អំពីព្រះ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រាស់ដឹងហើយ ក្នុងអតីតកាលជាដើម១	
អំពីការអស់ទៅនៃ អាសវៈ ១	
អំពីទ្រង់សម្តែងការអនុគ្រោះជន ជាមិត្រជាដើម១	
អំពីការទ្រង់សម្តែង ធម្មជាត ជារបស់ពិត១	
អំពីព្រះតថាគត ជាអរិយបុគ្គលក្នុងលោក១	
អំពីអរិយសច្ច ដែលបុគ្គលគួរត្រាស់ដឹង១	
អំពីព្រះគវម្បតិត្ថេរ១ ។	
សីលបាបណ្ណវគ្គទី ៤	២៧៣
ឧទ្ទាននៃសីលបាបណ្ណវគ្គនោះគឺ	២៧៣ ដល់ ២៨៩

ពោលអំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុង សីសបាវន១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូចស្ទឹកគគីជាដើម១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច ដំបង១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច ភ្លើងឆេះសំពត់១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច បុរសដែលគេចាក់ដោយលំពែងរាប់រយ១	
អំពីការដោតពួកសត្វ ដោយឈើអណ្តោត១	
អំពីសេចក្តីប្រៀបដូច ព្រះចន្ទ្រ និង ព្រះអាទិត្យ មាន ២ លើក	
អមពីសេចក្តីប្រៀបដូចសសរគោល១	
អំពីអ្នកលើក វាទៈ ១ ។	
បបាតវគ្គ ទី ៥	២៩០
ឧទ្ទាននៃបបាតវគ្គនោះគឺ	២៩០ ដល់ ៣១១
និយាយអំពីការគិត១	
អំពីជ្រោះ១	
អំពីសេចក្តីក្រហល់ក្រហាយ១	
អំពីសាលាមានកំពូល១	
អំពីទំលុះ សរសៃរោម១	
អំពី លោកន្តរ នរក ផងឹតសូន្យឈឹង១	
អំពី ច្បោះនឹម ២លើក	
អំពីស្តេចភ្នំឈ្មោះ សិនេរុ ជទៃ ២លើក ។	
អភិសមយវគ្គ ទី ៦	៣១១
ឧទ្ទាននៃអភិសមយវគ្គនោះគឺ	៣១១ ដល់ ៣២១
និយាយអំពីដីលើចុង ព្រះនខា ១	

អំពីស្រះបោក្ខរណី១	
អំពីទឹកដែលលាយច្រឡំ ដទៃទៀត	
អំពី ផែនដី ២ លើក	
អំពី សមុទ្រ ២ លើក	
អំពីដុំក្រួស ប្រៀបធៀបនឹងភ្នំ ២ លើក ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាល បឋមវគ្គ ទី ៧	៣២២
ឧទ្ទាន គឺ	៣២២ ដល់ ៣២៦
និយាយអំពីពួកសត្វដែលកើតក្រៅអំពី មនុស្ស មានប្រមាណច្រើន១	
អំពីពួកសត្វដែលកើតក្នុង បច្ចន្តិមជនបទ១	
អំពីពួកសត្វដែលប្រកបដោយ បញ្ញា១	
អំពីពួកសត្វដែល វៀរចាកសុរាមេរយ ១	
អំពីពួកសត្វដែលកើតក្នុងទឹក១	
អំពីពួកសត្វដែលប្រតិបត្តិល្អចំពោះមាតា១ បិតា១ សមណៈ១ ព្រាហ្មណ៍១	
អំពីសេចក្តីកោតក្រែងចំពោះបុគ្គលជាធំ ក្នុងត្រកូល១ ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាលទុតិយវគ្គ ទី ៨	៣២៧
ឧទ្ទាន គឺ	៣២៧ ដល់ ៣២៩
និយាយអំពីការវៀរចាកបាណាតិបាត១	
អទិន្នាទាន១ កាមេសុមិច្ឆាចារ១ មុសាវាទ១ បេសុញ្ញវាទ១	
ផរុសវាទ១ សម្ផប្បលាបៈ១	
ពីជគាម១ វិកាលភោជន១ គ្រឿងក្រអូប និង គ្រឿងលាប១ ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាលតតិយវគ្គ ទី ៩	៣៣០
ឧទ្ទាន គឺ	៣៣០ ដល់ ៣៣២

និយាយអំពី កិរិយាពាំ១	
អំពីកិរិយា ដេកលើទីខ្ពស់ និង ទីដ៏ប្រសើរ១	
អំពីកិរិយា ទទួល ប្រាក់ និង មាស១	
អំពីកិរិយាទទួល ស្រូវ១	
អំពីកិរិយាទទួល សាច់១	
អំពីកិរិយាទទួល ស្រី និង ក្មេងស្រី១	
អំពីកិរិយាទទួល ទាសី និង ទាសៈ១	
អំពីកិរិយាទទួល ពពែ និង ចៀម១	
អំពីកិរិយាទទួល មាន់ ជ្រូក១	
អំពីកិរិយាទទួល ដំរី១ ។	
អាមកធញ្ញបេយ្យាលចតុត្ថវគ្គ ទី ១០	៣៣៣ ដល់ ៣៤០
ចប់ចតុត្ថវគ្គ ទី១០	